

hvilket jeg derfor som Ordfører for Mindretallet i dette Spørgsmaal skal fraraade at gaa ind paa. Dertil tror jeg foreløbig at kunne indskrænke mig.

Marineministeren (Haffner): Jeg tillod mig at begjære Ordet, fordi jeg før forbigik to af de Vædringsforslag, der ere stillede af det ærede Flertal, og hvorpaa Ordføreren henlede min Opmærksomhed, nemlig Vædringsforslagene under Nr. 36 og 37, som gaa ud paa en yderligere Nedsættelse af Antallet af Embedsmænd og Assistentter ved Orlogsværftet. Jeg skal henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at før 1868 havde der ved Orlogsværftet to Direktører, to Underdirektører og en Mastinspektør. Hvorledes man nu tror med de stedse stigende Forbringere, der gjøres til Værftets Dygtighed, at kunne hjælpe sig med en Direktør og en Underdirektør, forstaar jeg ikke. Heller ikke er der Grund til at nedsætte det foreslaaede Assistentantal. Der er i saa høi Grad som muligt taget økonomiske Hensyn, men der bør fra Ministeriets Side tages væsentligt Hensyn til Tjenestens forsvarelige Udførelse. — Da jeg har faaet Ordet, kan jeg, skjøndt det ikke var min Hensigt at gjøre det allerede nu, ikke undlade med et Par Ord at inddrage nogle af den ærede Ordførers Udtalelser; jeg skal gjøre det ganske kort. Jeg er i Virkeligheden ikke bleven overbevist af, hvad den ærede Ordfører fremførte, og jeg tror heller ikke, at han paa noget væsentligt Punkt har bevist, at de af mig fremsatte Anskuelser ere urigtige. Jeg skal ikke dvæle længe ved den Grund, som den ærede Ordfører har fremført for Nødvendigheden af at lade Søforterne overgaa til Marinen, at det var nødvendigt, at Artilleriofficererne paa Søforterne vare indviiede i Flaadens Taktik, thi ellers kunde de ikke føre Kampen mod de angribende Skibe. Ja, dersom Søforterne kunde ventes angrebne af Seilskibe, saa kunde der reises Tvivl om, hvorvidt en Artilleriofficer var i Stand til i Tide at blive opmærksom paa saadanne Skibes Manøvrer; men da jeg anser det for utænkeligt, at Seilskibe ville forsøge Angreb paa Søforterne, idet saadanne Angreb kun ville blive førte med Dampskibe, behøver man ikke at nære nogen Frygt for, at Artilleriofficererne ikke skulde være tilstrækkelig indviiede i Flaadens Taktik. Den ærede Ordfører mente at kunne slutte sig til den Udtalelse af mig, at naar man vilde henlægge Søforternes Besætning under Marinen, burde man ogsaa lade alle andre Artilleribesætninger af Kystbatterier og Kystforter gaa ind under Marinen; men, tilspøiede den ærede Ordfører, han kendte endnu ikke noget Fort, hvor der behøvedes en saadan Artilleribesætning, men i Tiden vilde han godt kunne gaa med i den antydede Retning. Det, som var foreslaet af Flertallet, var det første Skridt; men netop et saadant første Skridt har jeg Betænkelighed ved at gjøre, idet

det bringer Forstyrrelse i det Bestaaende, uden at man opnaar noget Tilfredsstillende. Høve vi først den udstrakte Befæstning af Landets Kyster, som er foreslaet, kan der muligvis være Anledning til at tage under Overveelse, om man skal oprette et særligt Kystartilleri, men ogsaa først da. — Jeg forbigaar de mindre betydningsfulde Udtalelser af den ærede Ordfører, forbeholdende mig, naar ærede Medlemmer af Thinget have udtalt sig, at komme tilbage dertil, og skal kun med et Par Ord berøre nogle Udtalelser, der faldt om, hvad jeg havde bemærket om Søofficersskolen. Den ærede Ordfører viste sig paa dette Punkt til en vis Grad imødekommende; han sagde, at naar Ministeren lægger saa megen Bægt paa denne eller hin Uddannelse, ja, saa kan man gaa ind derpaa, og der er ikke i Flertallets Forslag nogen Hindring derfor. En saadan Udtalelse fremsatte han med Hensyn til de to Togter paa tre Maanedere med Seilskibe, som jeg mente ikke vilde give den tilstrækkelige Ovelse for den unge Mand, der skulde ind i Søværnets faste Stille. Han sagde: Vi have vel foreslaet, at saadanne to Søtogter skulle finde Sted, og vi anse dem for nødvendige, men der er jo Intet til Hinder for, at Ministeren kan lade de unge Mennesker øve paa andre Skibe. For det Første skal jeg gjøre opmærksom paa, at dertil behøves en Bevilling, og dernæst, at naar man først lader dem seile 3 Maanedere med et Seilskib og derefter 3 Maanedere for Exempel med Skoleflibet, saa vil deres theoretiske Undervisning blive betydeligt indskrænket. Den ærede Ordfører mente, at de unge Mænd, som vilde gaa paa Søofficersskolen, behøvede ikke en saa lang Forberedelse, som jeg havde forudsat, for at tage Udgangsexamen; de behøvede kun at opfriske, hvad de tidligere havde lært. Man har sagt mig, at en ung, begavet Dreng vil, netop naar han er henimod 15 Aar, kunne tage den saakaldte lille Præliminærexamen og derefter behøve et Par Aar til at bringe det saavidt, at han kan tage den udvidede Præliminærexamen. Men naar han nu har været 2—3 Aar tilfjøs, gad jeg dog vide, om Forberedelserne til at tage Examen kunne indskrænkes til at opfriske, hvad han har lært, selv om han ikke kommer videre end til at kunne tage den lille Præliminærexamen. — Dernæst omtalte den ærede Ordfører Bestemmelserne angaaende Forfremmelser. Han begrundede, hvorfor Flertallet havde bragt de omhandlede Mænd i Forslag; det skulde være for at fiktte Søofficererne en retfærdig Behandling. Det har nu ingenlunde været min Læste med at modsætte mig Flertallets Forslag, at der ikke burde være Bestemmelser for, hvorledes Ministeren skulde komme til Rundskab om, hvilke Officerer der særligt egnede sig til Forfremmelse; jeg har kun ment, at det var rigtigere at lade Administrationen fastsætte saadanne Bestemmelser fremfor at lade det ske ved Lov. Kan man be-